

УДК 784.4.087.68:398.8](=161.2)(045)

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-1-16>

Юлія КАРЧОВА

кандидатка мистецтвознавства, старша викладачка кафедри естрадного та народного співу, Харківська державна академія культури, Бурсацький узвіз, 4, м. Харків, Україна, 61000

ORCID: 0000-0001-5970-086X

Бібліографічний опис статті: Карчова, Ю. (2025). Інтерпретація народнопісенної традиції у творчості Київського академічного ансамблю української пісні «Дніпро» та Олени Кулик. *Fine Art and Culture Studies*, 3-1, 106–112, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-1-16>

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ НАРОДНОПІСЕННОЇ ТРАДИЦІЇ У ТВОРЧОСТІ КИЇВСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО АНСАМБЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ «ДНІПРО» ТА ОЛЕНИ КУЛИК

Мета статті полягає в окресленні провідних спрямувань творчої діяльності Київського академічного ансамблю української музики «ДНІПРО» та Олени Кулик як носіїв народнопісенної традиції. **Методологія дослідження** ґрунтується на компаративних настановах, що зумовлюють звернення до принципів жанрового, стилізового аналізу, а також культурологічного підходу. **Наукова новизна** статті зумовлена визначенням напрямів трансформації народнопісенної традиції та виконавства в контексті діяльності Київського академічного ансамблю української музики «ДНІПРО» та О. Кулик. **Висновки.** У статті обґрунтована спрямованість діяльності Київського академічного ансамблю української музики «ДНІПРО» та його очільниці – народної артистки України Олени Кулик на збереження національного духовного спадку та інноваційної репрезентації народнопісенного мистецтва і виконавства у просторі культури межі ХХ–ХХІ ст. у новітніх синтетичних формах, а також утвердження просвітницько-популяризаторськими імпрезами (фестиваль «Київ-етно-муз-фест «Віртуози фолку») новітніх механізмів буття національної культурної спадщини. Акцентовано, що проекти колективу «Дніпрова сага» та «Ті, що походять від сонця», що мають змістовою основою ментально детерміновані у своїй значущості антеїзм та образи Дніпра, Козака, Матері, концепт національної культурної пам'яті, демонструють багатовимірний синтез мистецтв та жанрових моделей (зокрема академічної традиції), універсальність звукової картини світу. Показано, що специфіка виконавських орієнтирів ансамблю, зокрема О. Кулик, полягає в індивідуалізації варіантів суміщення народнопісенної виконавської парадигми з її академічним варіантом та ознаками естрадного варіанту. Виявлено такі маркери приналежності творчості О. Кулик до народнопісенної виконавської традиції у проектах «Дніпра», як відкрите звуковидобування, обривання звучання з інтонаційною нейтральністю інтоном та редуцією лексем, акцентована виконавська експресія, високий динамічний тонус, вигук із висхідним та низхідним глісандо та інтонаційно нейтральними завершеннями, елементи ономотопії. При загальній значущості настанов академічного варіанту народнопісенної виконавської парадигми співачка звертається до прийомів інструменталізації вокалу, співвідносних із цариною естради, що демонструє творче осмислення фольклору як позачасового художнього феномена.

Ключові слова: фольклор, народнопісенна традиція, народнопісенне виконавство, народнопісенна виконавська парадигма, культурна пам'ять.

Yuliia KARCHOVA

Candidate of Art Studies, Senior Lecture at the Department of Pop and Folk Singing, Kharkiv State Academy of Culture, 4 Bursatskyi uzviz, Kharkiv, Ukraine, 61000

ORCID: 0000-0001-5970-086X

To cite this article: Karchova, Yu. (2025). Interpretatsiia narodnopennoi tradytsii u tvorchosti Kyivskoho akademichnoho ansambliu ukrainskoi muzyky “Dnipro” i Oleny Kulyk [Interpretation of the folk-song tradition in the works of the Kyiv Academic Ensemble of Ukrainian Music “Dnipro” and Olena Kulyk]. *Fine Art and Culture Studies*, 3-1, 106–112, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-3-1-16>

INTERPRETATION OF THE FOLK-SONG TRADITION IN THE WORKS OF THE KYIV ACADEMIC ENSEMBLE OF UKRAINIAN MUSIC “DNIPRO” AND OLENA KULYK

The purpose of the article is to outline the leading direction of the creative activity of the Kyiv Academic of Ukraine Music “Dnipro” and Olena Kulyk as the carriers of the folk song tradition. *The methodology* of the study is based on comparative guidelines, which lead to the use of principles of genre and style analysis, as well as the cultural approach. *The scientific novelty* of the article is due to the identification of the leading directions of transformation of the folk song tradition and performance in the context of the activity of the Kyiv Academic of Ukraine Music “Dnipro” and O. Kulyk.

Conclusions. The article substantiates the focus of the activity of the the Kyiv Academic of Ukraine Music “Dnipro” and its head, People’s Artist of Ukraine Olena Kulyk, on preserving the national spiritual heritage and innovative representation of the folk song art and performance in the cultural space of the turn of the XX–XXI centuries in innovative synthetic forms, as well as establishment of the latest mechanisms for the existence of the national cultural heritage in educational and popularization performance (Kyiv Ethno-Music Festival “Folk Virtuosos”). It is emphasized that the projects of the collective «Dnipro Saga» and “Those Who Come from the Sun”, which are based on the mental determined antheism and images of the Dnipro, Cossack, Mother, and the concept of national cultural memory, demonstrate a multidirectional synthesis of arts and genre model (including the academic tradition), and the universalism of the sound world. It is shown that the specificity of the ensemble’s performance guidelines, in particular O. Kulyk, is expressed in the individualization of options for combing the folk-song performance paradigm with its academic version and features of the pop version. Markers of the attributive belonging of O. Kulyk’s work to the folk-song performance tradition in the projects of “Dnipro” are open sound production, sound interruption with intonational neutrality by intonation and reduction of lexemes, accentuated performance expression, high dynamic tone, interjection with ascending glissandi with intonationally neutral endings, and elements of onomatopoeia. Given the general significance of the guidelines of the academic version of the folk-song performance paradigm, the singer turns to the techniques of vocal instrumentalization correlated to the realm of pop, which demonstrates a creative understanding of folklore as a timeless artistic phenomenon.

Key words: folklore, folk song tradition, folk song performance, folk song performance paradigm, cultural memory.

Актуальність проблеми. Перманентно актуальне питання збереження культурної спадщини, як царини увиразнення національного ментального світу, набуває особливого загострення на тлі характерної для культури постсучасності взаємодії тенденцій глобалізації та глокалізації (Уманець, 2020). Особливої гостроти цьому питанню в культурному просторі України надає не тільки актуалізована соціокультурними реаліями необхідність формування нових шляхів синтезування європейського вектору розвитку нації та ативізації процесу національної ідентифікації, неможливого поза осягненням всеохопної значущості національного фольклорного доробку як феномена, що надає представникам нації «усвідомлення своєї духовної спільності, ментально-психологічної єдності українському етносу, забезпечуючи його повноцінне соціальне та екзистенціальне функціонування» (Синиця, 2021, с. 129).

Дихотомії європейське-національне та академічне – фольклорне у контексті художньої рефлексії проблематизуються і у зв’язку із загальними для культури межі XX–XXI ст. тенденціями мультикультуралізму, плюралізму світоглядних настанов та їх художніх утілень та активного взаємовпливу академічної, фольклорної, естрадно-масової сфер культури.

Необхідність збереження фольклорного спадку та апробації інноваційних форм його буття, як утвердження його перманентного та іманентного значення духовного дороговказу для нації, є творчими імперативами для виконавців – носіїв культурної пам’яті, дослідження діяльності яких є актуальним завданням сучасної музикології.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє дійти висновку щодо активізації сучасних досліджень щодо осмислення специфіки функціонування фольклору та народно-пісенного виконавства в умовах сучасності. Це засвідчують праці А. Іваницького – із загальних питань феноменології й онтології фольклору), С. Грици – з питань особливостей трансформування функціональних параметрів фольклору (2002), Г. Бреславець, яка досліджує особливості функціонування фольклорного тексту в контексті сучасної культури (2018), а також педагогічно-методично орієнтовані дослідження Р. Лоцман, Р. Синиці (2021), В. Сінельнікової та І. Сінельнікова, О. Скопцової (2016) та ін.

Сучасний музикологічний дискурс позначений активним заповненням лакуни, що утворилася внаслідок певної дискретності персоніфікаційного спрямування дослідницьких зусиль. Його заповнення демонструють праці

Г. Бреславець – щодо специфіки діяльності гурту «Курбаси», В. Осипенко – з питань особливостей творчості О. Мухи, а також низка праць Ю. Карчової, присвячених специфіці творчої діяльності сучасних виконавців народної пісні (М. Садовської, М. Юрасової, І. Червінської, гуртів «Древо», «ДахаБраха», «Go-A», «Хорея Козацька», Майстерні ЧГС «Перегук» та ін.).

Проте на маргінесі уваги донині перебуває творча діяльність одного із сучасних творчих колективів, для яких імперативного значення набули збереження фольклору та торування шляхів його буття у сучасному просторі музичного мистецтва – Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» на чолі з народною артисткою України Оленою Андріївною Кулик. Демонструючи плідність різноманітних варіантів міксування фольклорної традиції з маркерами академічного мистецтва та естради, а також варіантів утілення народнопісенної виконавської парадигми (Карчова, 2016), діяльність колективу і його очільниці закарбовує сучасні тенденції збереження-трансформації фольклорних настанов. Попри вагомість цієї діяльності в сучасному національному культурному просторі та значний суспільний резонанс діяльності колективу та О. Кулик не є апробованими в сучасному музикологічному дискурсі, що також детермінує актуальність статті.

Мета дослідження – окреслення провідних спрямувань творчої діяльності Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» та Олени Кулик як носіїв народнопісенної традиції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Окреслюючи проблеми сучасного функціонування фольклору та народнопісенного виконавства, дослідники акцентують дискусійність «визначення меж модифікування народнопісенного виконавства, за яких можливе його збереження в статус цілісного явища національної культури, втілення художньої пам'яті нації» (Карчова, 2018, с. 140) та водночас значущість тенденції трансформації народної пісенної виконавської традиції, виявленої у формуванні «нових оригінальних синтетичних форм, в яких народна вокальна традиція поєднується з сучасними інструментальними складами, аранжуваннями, жанрами, стилістикою тощо» (Скопцова, 2016, с. 59). Пошук

таких форм стає перманентним творчим завданням для сучасних колективів, орієнтованих на промоцію національної пісенної спадщини. Адже перманентні трансформації фольклору відбуваються (за С. Грицею) «за принципом метонімії, тобто щоразу іншого вираження тієї ж ідеї, теми, сюжету за допомогою лексичних, музичних та інших засобів під впливом просторово-часового руху і відмінних модусів мислення середовищ, де твір адаптувався» (Грица, 2002, с. 18). Актуалізацію фольклору в іншому модусі мислення, іншій сфері буття багаторазово ускладнюють динамічність сучасних художніх процесів, зокрема стильових змін у контексті дифузії академічної, фольклорної та естрадної сфер музичного мистецтва, співіснування народнопісенного виконавства та його академічної й естрадної модифікації.

У фокусі уваги Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» (створ. у 1995 р. з ініціативи вокалістки О. А. Кулик та скрипаля, диригента Л. Матейка) – вирішення завдання актуалізації фольклору створенням масштабних синтетичних проєктів, які єднають народне пісенне та інструментальне мистецтво, хореографію, театр, комп'ютерну графіку, світлові спецефекти, електронні звучання тощо, що певним чином апелює до синкретичності фольклору. Трансляція ансамблем «Дніпро» провідних тенденцій онтосу сучасного музичного мистецтва в царину фольклору фундується на творчій апробації синтезу автентики та академізованих репрезентацій народного інструментального та вокального виконавства в репродуктивній та стилізаційній формах (Бреславець, 2018, с. 7) виконавської репрезентації фольклору та творів сучасних українських митців, позначених значущістю настанов неofolklorизму.

Це знаходить відображення в синтезі жанрових моделей творів, що закарбовують творче кредо колективу. Так, у творі В. Павліковського «Дніпрова сага» – це поєднання репрезентантів специфіки національної картини світу – дума, та інструментальної академічної традиції, зокрема барокової епохи – партита. У масштабному проєкті «Ті, що походять від сонця» жанровою основою слугують сюїта та моноопера, що створює асоціації із багатовіковим жанрово багатовимірним пластом академічного музичного мистецтва та з орієнтацією на сучасну тенденцію редукції жанрової моделі

опери, суголосну суб'єктивізації творчого світобачення межі ХХ–ХХІ ст.

Характерною рисою проєктів колективу є і спрямованість на творення універсального звукового образу світу, що виявлено на тембровому рівні – в поєднанні народного інструментарію (цимбали, бандура), з інструментами, що репрезентують і народну, і академічну традицію (скрипка, контрабас) та з тембровими носіями сакрального начала (дзвони в «Дніпровій сазі»). Тяжіння до перформативності в концертних проєктах «Дніпра» водночас стає засобом актуалізації фольклору в естетичних параметрах постмодернізму та водночас відображенням загальної спрямованості художньої рефлексії постмодерну до видовищності, театралізації, пріоритетності ігрового начала.

Проєкт «Ті, що походять від сонця» (комп. В. Павліковський) є одним із прецедентів сучасного інтерпретування народного музичного мистецтва в масштабності його інструментального, вокального, театрального струменів в аурі постсучасної мультисинтетичності. Багаточастинна (12 номерів) композиція на вербальному рівні закарбовує синтез культур у часопросторі буття української нації, на жанрово-стильовому – тяжіння до своєрідного мета-стилю та мета-жанру, що відбиває номінування твору – фольклорні метаморфози, на рівні вокальної стилістики – суміщення народнопісенної виконавської парадигми з її академічним варіантом та частковим застосуванням ознак естрадного варіанту.

Так, частина «Прийди, весно» у виконавській інтерпретації О. Кулик має основою народнопісенну виконавську парадигму. Це засвідчує акцентуація співачкою таких її характерних особливостей, як відкрите звуковидобування, обривання звучання з інтонаційною нейтральністю інтоном, акцентована виконавська експресія, інтенсифікована динаміка як відображення просторової специфіки народнопісенного виконавства – просто неба, вигуки із висхідним та низхідним глісандо з інтонаційно нейтральними завершеннями. Специфічний культурний простір суміщення архаїки та сучасності, відповідний до жанрового номінування імпрези «Ті, що походять від сонця», детермінує контраст народнопісенної виконавської традиції із сучасним тяжінням до інструменталізації вокалу, відображенням зокрема

в джасі, скеті. Такі епізоди позначені винятковою прозорістю голосу у гранично високій ділянці діапазону, специфічною «стакатністю» звуковедення, пласкою позицією вокального апарату.

Домінування народнопісенної традиції демонструє частина «Зелений шум», у якій пріоритетного значення набувають маркери гуртового варіанту народнопісенного виконавства з підкресленою значущістю обривання лексем, вигуками, відкритим звуковидобуванням, та частина «Люлі-Люлі». Єдина частина а capella у творі має жанровою основою колицкову, ліричні змістові обрії якої детермінують прозорість тембрального забарвлення, загальну «присмеркову» динаміку, певну виконавську «обережність» вигуків. Резонансом зі значущістю образів природи та ментальним антеїзмом (Історія української культури, 2013, с. 33) у частині слугує ониматопея – відтворення кукування зозулі.

Концентрованим утіленням творчих орієнтирів колективу стала програма «Дніпрова сага», основою якої є однойменний твір В. Павліковського. Концептуальні обрії твору визначаються не тільки ментально детермінованими, усталеними на рівні архетипів образів Дніпра, Козака, Матері, а й певними асоціаціями з глибинними шарами європейського культурного простору. Їх багаторівневе відображення в «Дніпровій сазі» детерміноване: вербальним номінуванням твору в єдності національного топонімічного символу та європейського жанрового «посилання»; декларованою авторською жанровою номінацією частин (Інтелюдія, Постлюдія); специфічними міксами виконавських маркерів академічної традиції та фольклору, виявленими у визначенні виконавських орієнтирів (recitativo – secco частини 3 та 7 «Кобзарєва правда» та) recitativo – accompagnato частина 12 «Кобзарєве слово»).

У своєрідній плюралістичності місій постає образ провідної виконавиці – Олени Кулик. З одного боку, в Інтерлюдії, яка формує загальну епічну атмосферу, співачка виступає як у традиційній ролі вокалістки, так і в ролі чтиці. З іншого боку, універсалізуючий вектор інтерпретування образу носія народної пісенності пов'язаний із проєкцією епічного начала у простір жіночого виконання. Це зумовлює всеохопність трактування концепту національної

культурної пам'яті та водночас його наповнення, відповідно до пріоритету ліричного начала в жіночому народнопісенному виконавстві, особливою індивідуалізованою рефлексивністю. Гнучко поєднуючи народнопісенну виконавську парадигму з її академічною модифікацією, видатна співачка репрезентує народнопісенне виконавство як позачасовий феномен, позначений естетичною лабільністю та варіативним потенціалом при збереженні атрибутивних основ.

Так, в епізоді вокалізу з «Інтерлюдії» співачка, створюючи драматичний імпульс розгортання музичних «подій», звертається: до тембрального урізномбарвлення – зміни прозоро-кришталевого звучання голосу у верхньому регістрі на насичений «грудний» звук у середньому регістрі та водночас чергування співу і вимовляння тексту; до контрастного чергування принципів академічного народного співу з показниками народнопісенної виконавської парадигми – відкритим звуковидобуванням, гранично інтенсивною динамікою на рівні крику, тонкими нюансами агогіки, мелізматикою, глісандуванням, посиленням звуку «в далечінь». У частині «За байраком байрак» дієвим засобом творення драматургічного рельєфу слугує «коливання» виконавської позиції між академічним варіантом народнопісенного виконавства та народнопісенною парадигмою, виявленою у декларовано відкритому звуковидобуванні та високому динамічному тонусі, міні-глісандуванні, обриванні звучання (особливо на вершинах інтоном).

Розмаїття репрезентації народнопісенної традиції закарбовує частина «У наших раю на землі», у якій вокалістка, відповідно до образних вимірів та жанрової основи – колискової, звертається до легкої подачі звуку, м'якої атаки, винятково легатного звуковедення, тонких градацій динаміки при загальній атмосфері панування *piano* та *pianissimo*. Прозорість тембрального забарвлення голосу водночас з дзвонами створює сакральну ауру образу Матері, що резонує з ментальним світом української нації та створює атмосферу художньої комунікації, позначену світоглядною, ціннісною єдністю виконавців й аудиторії.

Спрямованість на суміщення вокальних парадигм у проєкті стає основою формування феномену міксової природи, дотичного до

кросоверу, який із погляду С. Муравицької є «масовою музикою елітарної природи» (Муравицька, 2023, с. 163) та характеризується такими рисами як амбівертність-мультивертність, синтез академічного та неакадемічного начал, значущість, зокрема функціональна, естрадного компонента, суміщення з електронною музикою тощо (Муравицька, 2023, с. 163). Наявність таких рис у проєкті «Ті, що походять від сонця» та «Дніпрова сага», а також та їх особлива виразність у вокальній манері О. Кулик уможливорює визначення виконавської стилістики колективу та його солістки як оригінального, фольклорного різновиду кросовера.

Універсалізуючі виміри творчості Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» та Олени Кулик детерміновані не тільки масштабністю та стильовим різноманіттям репрезентації національної фольклорної спадщини, а й формуванням новітніх механізмів її трансляції та функціонування, сконцентрованим у просвітницько-популяризаторській діяльності. Так, 2017 р. О. Кулик стала авторкою та засновником масштабної фестивальної імпрези «Київ-етно-муз-фест «Віртуози фолку». Мета фестивалю – «популяризація, розвиток та напрацювання оригінальних напрямків сучасної музики на основі українського «етно» і піднесення мистецького іміджу України в світовій культурі» (Положення, 2017).

Зазначимо, що тяжіння до всеохопної репрезентації сучасної палітри буття фольклорної традиції, зокрема і народнопісенного виконавства, відбилося в імперативній спрямованості насамперед на збереження автентичних основ – концепція імпрези передбачає такі критерії відбору учасників, як зокрема «органічне використання тембральної палітри, метро-ритмічних структур, гармонічних послідовностей, мелодики, вокальної манери, регіональних стильових особливостей музичного матеріалу» (Положення, 2017), а також різноманіття номінацій – сольний або ансамблевий спів, солісти-інструменталісти, інструментальні та вокально-інструментальні ансамблі (гурти). Одним із завдань фестивалю стала й актуалізована в естетичних вимірах сьогодення потреба в інтеріоризованому на рівні творчої особистості протистоянні аксіологічній деструкції – впливу на художній простір кітчевої продукції, що виявилось в декларативній спрямованості

на «спростування стереотипів в українській народній музиці» (Положення, 2017).

Єднаючи різноманітні модуси творчого інтерпретування фольклору та народнопісенної традиції, «Київ-етно-муз-фест «Віртуози фолку» став цариною унікального, багатомірного синтезу культур в діячості та синхронії. Так, у межах фестивалів поєднуються творчі репрезентації фольклору в різних стильових вимірах – від автентики до етно-року, експонуються народні музичні інструменти роботи сучасних майстрів, артефакти народних ремесел, майстер-класи, лекції з широкого кола питань буття народного мистецтва.

Висновки. Збереження національного духовного спадку та його інноваційної репрезентації у просторі культури межі ХХ–ХХІ ст. є творчим кредо Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» та його очільниці – народної артистки України Олени Кулик. Резонуючи із тенденціями сучасного творчого осягнення фольклору та специфікою сучасної художньої рефлексії з її стильовою лабільністю, взаємовпливом академічної, фольклорної та естрадної сфер музичного мистецтва, співіснуванням народнопісенного виконавства та його академічної й естрадної модифікації, «Дніпро» втілює власне кредо в масштабних синтетичних проєктах. Проєкти «Дніпрова сага» та «Ті, що походять від сонця» поєднують народне пісенне та інструментальне мистецтво, хореографію, театр, комп'ютерну графіку, світлові спецефекти, електронні звучання тощо, демонструють різноманіття міксів жанрових моделей (думи і партити, моноопери і сюїти) та тяжіння до мета-стилю (фольклорні метаморфози), універсалізм звукового образу світу (що

відбивається в інструментальній, тембровій царині) та значущість перформативності.

На вокальному рівні універсалізм і синтетичність, як маркери творчого стилю «Дніпра» конкретизуються у виконавських орієнтирах О. Кулик. Їх специфіка полягає в індивідуалізації варіантів суміщення народнопісенної виконавської парадигми з її академічним варіантом та частковим застосуванням ознак естрадного варіанту (зокрема прийомів інструменталізації вокалу). Маркерами атрибутивної приналежності творчості О. Кулик до народнопісенної виконавської традиції у проєктах «Дніпра» є відкрите звуковидобування, обривання звучання з інтонаційною нейтральністю інтоном та редукцією лексем, акцентована виконавська експресія, високий динамічний тонус, вигуки із висхідним та низхідним глісандуванням із інтонаційно нейтральними завершеннями, елементи ономотопії.

Концептуальною основою діяльності Київського академічного ансамблю української музики «ДНПРО» та О. Кулик є ментально детерміновані антеїзм та образи Дніпра, Козака, Матері, концепт національної культурної пам'яті та репрезентація фольклору, зокрема народнопісенної традиції як позачасового феномена, позначеного естетичною лабільністю та варіативним потенціалом при збереженні атрибутивних основ, а також утвердження просвітницько-популяризаторськими імпрезами (фестиваль «Київ-етно-муз-фест «Віртуози фолку»») новітніх механізмів буття національної культурної спадщини.

Перспективи подальших досліджень полягають у виявленні провідних напрямів трансформації народнопісенної виконавської парадигми у сучасному національному художньому просторі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бреславець Г. М. Реконструкція фольклорного тексту в українській музичній культурі останньої третини ХХ – початку ХХІ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.04. Харків : Харківська державна академія культури, 2021. 19 с.
2. Грица С. Трансмісія фольклорної традиції: Етномузикологічні розвідки. Київ – Тернопіль, 2022. 236 с.
3. Історія української культури : підручник / В. О. Лозовий, Л. В. Анучина, О. А. Стасевська, О. В. Уманець; за ред. В. О. Лозового. Харків : Право, 2013. 368 с.
4. Карчова Ю. І. Сучасні тенденції інтерпретування української народнопісенної виконавської парадигми. *Культура України*. 2018. Вип. 61. С. 138–148.
5. Карчова Ю. І. Українське народнопісенне виконавство в професійній музичній практиці останньої третини ХХ – початку ХХІ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Харків : Харківський національний університет мистецтв ім. І. П. Котляревського, 2016. 17 с.
6. Муравіцька С. С. Синтез музичної академічної та неакадемічної традицій у жанрі класичного кросоверу : дис. ... д-ра філософії : 025. Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2023. 193 с.

7. Положення про проведення фестивалю «Київ-етно-муз-фест «Віртуози фолку». URL: <https://virtuozofolku.com.ua/pro-festyval/polozhennya-festyvalyu/> (дата звернення: 25.05.2025).
8. Синиця Р. Сучасна проблематика традиційного народнописенного виконавства: етнокультурологічний аспект. *Література та культура Полісся. Серія «Філологічні науки»*. 2021. Вип. 103 (18f). С. 128–140. DOI: <https://doi.org/10.31654/2520-6966-2021-18f-103-128-140>
9. Скопцова О. Науково-педагогічне осмислення українського народного пісенного виконавства. *Педагогічні науки*. 2016. Вип. 66–67. С. 59–65.
10. Уманець О. В. Глокалізація. Соціологія права : енциклопедичний словник / Л. М. Герасіна, О. Ю. Панфілов, В. Л. Погрібна та ін.; за ред. М. П. Требіна. Харків : Право, 2020. С. 186–188.

REFERENCES:

1. Breslavets, G. N. (2018). Rekonstruktsiia folklornoho tekstu v ukrainiskii muzychnii kulturi ostannoi tretyny XX – pochantu XXI stolittia [Reconstruction of folklore text in the Ukrainian musical culture of the last third of the XX – beginning of the XXI century]. (Extended abstracts of Candidate`s thesis) : 26.00.04. Kharkiv : Kharkiv State Academy of Culture. 17 [in Ukrainian].
2. Hrytsa, S. (2002). Transmisiiia folklornoj tradytsii: Etnomuzykolohichno rozvidky [Transmission of Folklore Tradition]. Kyiv – Ternopil : «Aston», 236 [in Ukrainian].
3. Lozovoi, V. O., Anuchina, L. V., Stasevska, O. A., Umanets, O. V. (2013). Istoriiia ukrainskoi kultury : pidruchnyk [History of Ukrainian culture : a textbook]. Kharkiv : Pravo, 368 [in Ukrainian].
4. Karchova, Yu. (2018). Suchasni tendentsii interpretuvannia ukrainskoi narodnopisennoi vykonavskoi paradygmy [Contemporary trends of the interpretation of the Ukrainian folk-song performance paradigm]. *Culture of Ukraine*, 61, 138–148 [in Ukrainian].
5. Karchova, Yu. (2016). Ukrainske narodnopisenne vykonavstvo v profesiinii muzychnyi praktytsi ostannoi tretyny XX – pochatku XXI stolit [Ukrainian folk song performance in professional musical practice of the last third of 20th – beginning of the 21st centuries]. (Extended abstracts of Candidate`s thesis) : 17.00.03. Kharkiv : Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Art. 17 [in Ukrainian].
6. Muravytska, S. S. (2023). Synthesis of musical academic and non-academic tradition in the genre of classical crossover. (PhD Thesis). Kyiv : National Academy of Culture and Arts Management. 193 [in Ukrainian].
7. Polozhennia pro provedennia festyvaliu “Kyiv-etno-muz-fest “Virtuozы folku” – Regulations of the Kyiv Ethno-Music Festival “Folk Virtuosos”. URL: <https://virtuozofolku.com.ua/pro-festyval/polozhennya-festyvalyu/>
8. Synytsya, R. (2021). Suchasna problematyka tradytsiinoho narodnopisennoho vykonavstva: etnokulturolohichnyi aspekt [Modern issues of traditional song performance: ethnocultural aspect]. *Literature and Culture of Polissya*, 103, (18f), 128–140 [in Ukrainian]. DOI <https://doi.org/10.31654/2520-6966-2021-18f-103-128-140>
9. Skoptsova, O. (2016). Naukovo-pedahohichne osmyslennia narodnoho pisennoho vykonavstva [Scientific-pedagogical interpretation of Ukrainian folk song]. *Pedahohichni nauky*, 66–67. P. 59–65 [in Ukrainian].
10. Umanets, O. V. (2020). Glokalizatsiya [Glocalisation]. *Sotsiologiya prava: entsiklopedychnyi slovnyk – Sociology of Law: encyclopedic dictionary*. M. P. Trebin (Ed.) (pp.186–188). Pravo [in Ukrainian].